

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 101.195 van 26 november 2001
in de zaak A. 112.702/VII-25.007**

In zake : Robert HAWKES,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. VAN DE STEEN
kantoor houdende te 9300 AALST,
Leopoldlaan 32 bus 1-2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. DERVEAUX
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 29

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Robert HAWKES, van Britse nationaliteit, op 12 november 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Justitie van 1 november 2001 houdende toestemming tot uitlevering van de verzoekende partij aan de regering van Frankrijk wegens feiten op grond waarvan de uitlevering is gevraagd, betekend aan de verzoekende partij op 12 oktober 2001;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 26 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op het Koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, inzonderheid op artikel 16;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 november 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten A. VAN DE STEEN en J. VAN DER SNICKT , die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat B. DERVEAUX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing genomen werd op 1 oktober 2001, en aan de verzoekende partij werd betekend op 12 oktober 2001; dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op 12 november 2001 werd ingediend; dat de verzoekende partij derhalve ongeveer een maand heeft gewacht om het verzoekschrift in te dienen; dat als verklaring hiervoor wordt gegeven dat de verzoekende partij op 8 november 2001 een dagvaarding ontving om te verschijnen voor het Hof van Beroep te Gent; dat het volgens de verzoekende partij duidelijk zou zijn dat de uitleveringsprocedure “werd misbruikt” om haar alsnog van haar vrijheid te kunnen beroven; dat er ook sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid omdat de gevangenhouding, steeds volgens de verzoekende partij, onrechtmatig zou zijn en zware psychologische gevolgen heeft; dat de Raad van State niet het geëigende rechtscollege is om de opportuniteit of de rechtmatigheid van een hechtenis te beoordelen; dat het gedrag van de verzoekende partij, die zich sedert 14 februari 2001 in hechtenis bevindt, niet getuigt van een diligente en alerte houding; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorhouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.